

Demult sunt cei plecați

Sorina

Demult sunt cei plecați

În lumea lui, plecat demult,
în viața fără de tumult,
e cel ce mi-a fost tată.
Ca el, un frate tinereț,
un unchi trecut de vârsta mamei,
bunicul meu, ce-i dus și el,
doar chipuri reci sub sticla ramei,
privind cu drag, odată...

Plecați sunt fără de adresă,
pe altă scenă-n altă piesă,
în alte haine îmbrăcați,
cu pălării cu boruri mari,
ce le umbresc privirea blândă
din ochii lor întunecați,
de parcă-ar vrea să se ascundă,
ca niște bieți copii fugari.

Demult sunt cei plecați,
pe noi poteci,
purtați în veci,
demult și judecați...